

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722200095
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8722200095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: O. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX, XXX XX E. K., právne zastúpená advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom AK ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, právne zastúpený advokátsku kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom AK Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 22.06.2022 č. k. 19Csp/1/2022-79, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súd prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi istinu vo výške 900,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 3 ods. 5, § 4 ods. 2 písm. b) z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

3. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie okrem iného uviedol, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie jej práva ustanoveného osobitným predpisom v konaní vedenom na tamojšom súde pod sp. zn. 18Csp/24/2019. Konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 18Csp/24/2019-265 zo dňa 27.10.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 22CoCsp/9/2021-308 zo dňa 20.05.2021 bol žalovaný zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobkyňi sumu 300 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia, zároveň súd určil, že zmluvné podmienky uvedené v článku 8, bod 8.1 a 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX sú neprijateľné. Ako vyplýva z citovaných rozhodnutí, súdy dospeli k záveru, že žalovaným poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ust. § 9 ods. 2 písm. c), f), j), k) a § 11 ods. 1, 2 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Keďže žalovaný porušil právo žalobkyne ako spotrebiteľky tým, že zmluva neobsahovala náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z., žalobkyňa sa úspešne domohla vydania bezdôvodného obohatenia. Zároveň žalovaný

do spotrebiteľskej zmluvy naformuloval neprijateľné podmienky, pričom takéto konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť ujmu žalobkyni. Dôsledkom takehoto porušenia jej práva má žalobkyňa nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia je logické a spravodlivé, aby táto vychádzala aj z ujmy hrozacej žalobkyni v súvislosti s preplatením úveru. V základnom konaní bolo porušenie práva žalovaného voči žalobkyni jednoznačne preukázané a konštatované, v dôsledku čoho bolo aj žalobe žalobkyni v celom rozsahu vyhovené. Nebyť podanej žaloby žalobkyňou v základnom konaní, hrozila by jej ujma totožná s čiastkou uplatneného nároku v tomto prebiehajúcom súdnom konaní (300 eur). Žalovaný okrem toho, že v spotrebiteľskej zmluve používal neprijateľné zmluvné podmienky, tiež konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi sa snažil obohatiť o sumu 300 eur, pričom z jeho strany sa jednalo o viacnásobné porušenie práva. Súd prvej inštancie ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti, výšku primeraného finančného zadosťučinenia 900 eur, zohľadňujúcu skutočnosť, že žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 300 eur a za každú v základnom konaní určenú neprijateľnú zmluvnú podmienku po 300 eur (300 eur + 2 x 300 eur = 900 eur).

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Namietal, že napadnutý rozsudok neobsahuje vo vzťahu k výroku žiadne dôvody, na základe ktorých súd dospel k záveru, že suma 900 eur je primeranou. Jej určenie v rozsudku teda nie je žiadnym spôsobom odôvodnené. Súd neuviedol žiadnu preskúmateľnú úvahu akou sa k sume 900 eur dopracoval. Aj keď určenie sumy zadosťučinenia podlieha úvahe súdu, tam musí byť odôvodnená konkrétnymi preskúmateľnými a reálnymi dôvodmi, čo napadnutý rozsudok nespĺňa. Uvedeným výrokom bolo preto porušené právo žalovaného na riadny a spravodlivý súdny proces, pretože jeho súčasťou je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Na záver uviedol, že žiadne skutočnosti, ktoré by zodpovedali povahe žalovaného nároku neboli v konaní preukázané. Z rozsudku je nepreskúmateľné ako súd dospel k tomu, že primerané zadosťučinenie má byť vo výške bezdôvodného obohatenia.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa navrhujúc napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie, vydaný v základnom konaní je prílohou žaloby, pričom jasne deklaruje, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Tvrdenie žalovaného o neexistencii a nepreukázaní porušenia práv a povinností len odzrkadľujú jeho prístup k rešpektovaniu príslušných noriem spotrebiteľského práva a princípu ochrany spotrebiteľa. Vzhľadom na výsledok základného konania je nepochybné, že žalobkyňa si uplatnila porušenie práva, ako aj povinnosti žalovaného ustanovenej osobitnými predpismi, čím bola naplnená hypotéza právnej normy, uvedená v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Je zrejmé, že rozsudkom súdu vydaným v základnom konaní sa preukázalo, že žalovaný porušil svoju povinnosť, keď bola určená bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a následná povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie, ako aj určená neprijateľnosť zmluvných podmienok. Pripustením takejto argumentácie žalovaného by bola popretá samotná podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý má mať sankčný a odradzujúci charakter, keďže zo strany žalovaného dochádza na finančnom trhu k dlhodobému a opakujúcemu sa porušovaniu práv spotrebiteľov. Aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak ho treba chápať aj ako odmenu za to, že si spotrebiteľ aktívne chránil v spore svoje právo voči nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite a ak sa dopustí, tak nesie riziko neúspechu a sankcie vo forme primeraného finančného zadosťučinenia. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je nielen súdom priznaná, ale aj žalobkyňou uplatnená suma 900 eur primeraná. Ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadosťučinenie priznané v symbolickej

výške nemôže spĺňať. Rozsudkom vydaným v základnom konaní a jeho odôvodnením je definované po stránke kvalitatívnej a kvantitatívnej porušenie spotrebiteľského práva a súd konajúci o primeranom finančnom zadosťučinení nemôže dôjsť k iným záverom ohľadne rozsahu porušenia spotrebiteľského práva ako bol tento zistený v základnom konaní, teda nie je oprávneným revidovať právoplatný rozsudok. Z toho dôvodu nie je ani potrebné, aby súd rozhodujúci o primeranom finančnom zadosťučinení duplicitne konštatoval a označoval, ktoré práva alebo povinnosti v rovine noriem spotrebiteľského práva boli porušené. V ďalšom žalobkyňa poukázala na trend v rozhodovacej praxi, keď prevažujú rozhodnutia, v ktorých súdy priznávajú primerané finančné zadosťučinenie vo výške, v akej bola v súvislosti s obohatením sa dodávateľa alebo v súvislosti so snahou dodávateľa bezdôvodne sa na úkor spotrebiteľov obohatiť, uplatnená. Žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, preto bola nútená požiadať súdnu moc o pomoc na zjednanie nápravy. Intenzita porušenia spotrebiteľského práva je daná rozsudkom vydaným v základnom konaní. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia by kritériom posudzovania primeranosti mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva s tendenciou zvyšovania primeraného finančného zadosťučinenia pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva. Na záver uviedla, že uplatňovaním legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený nielen jej bežný život, ale konaním žalovaného došlo k zníženiu jej rodinného rozpočtu a životnej úrovne. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je súdom priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia nielenže primeraná, ale aj zjavne nízka. Ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne splniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadosťučinenie priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobe vyhovel, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania.

9. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

10. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva "odradzujúci").

11. A tak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“.

12. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde, vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

13. Vo veci sp. zn. 18Csp/24/2019 Okresného súdu Poprad sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému uloženia povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie, zároveň žiadala určiť, že zmluvné podmienky uvedené v článku 8, bod 8.1 a 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX sú neprijateľné. Vo vzťahu k uplatnenému nároku mala žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie plný úspech a žalobkyňa bola úspešná aj v odvolacom konaní. Rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 27.10.2020, č. k. 18Csp/24/2019-265 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.05.2021, č. k. 22CoCsp/9/2021-308 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a právoplatným ukončením konania vo veci 18Csp/24/2019 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností, umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie.

14. V prípade žalovaného, ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 27.10.2020, č. k. 18Csp/24/2019-265, s ktorým sa súd prvej inštancie oboznámil, súd posúdil žalobu žalobkyne ako dôvodnú a opodstatnenú a stotožnil sa s tvrdeniami žalobkyne, že poskytnutý úver žalovaným je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na znenie zmluvy a v súlade s § 9 ods. 2 písm. c), f), j), k) a § 11 ods. 1, 2 z. č. 129/2010 Z.z., a preto vzniklo žalobkyni právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 300 eur, nakoľko v zmysle úverového vzťahu boli zaplatené peňažné prostriedky vo výške 1.355,30 eur podľa úhrad, ktoré žalovaný registruje. Súd sa stotožnil aj s tvrdením žalobkyne, že uvedená zmluvná podmienka v článku 8, bod 8.1 a 8.4 je neprijateľná, nakoľko ide o nerovnováhu v právach spotrebiteľa a ide o zavádzanie spotrebiteľa. Žalobkyňa preukázala naliehavosť právneho záujmu na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, uvedená zmluvná podmienka platí počas celého zmluvného vzťahu a môže nastať situácia ako v danom prípade, že bolo poskytnuté plnenie bez toho, aby sa za to získalo protiplnenie. Aj napriek skutočnosti, že podpis takejto podmienky nie je podmienený podpisom úverovej zmluvy, sa považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd sa taktiež vysporiadal aj so vznesenou námietkou premlčania a dospel k záveru, že nárok nie je premlčaný, a preto žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

15. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení zo zmluvy neobsahujúcej obligatórne náležitosti a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv. Za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia, recidívy porušovania spotrebiteľských práv, odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že priznaná suma finančného zadosťučinenia 900 eur je primeraná.

16. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil ako dospel k výške primeraného finančného zadosťučinenia (300 eur + 2 x 300 eur = 900 eur). Žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, žalobkyňa bola nútená podať na súde žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia a intenzita porušenia spotrebiteľského práva je daná rozsudkom vydaným v základnom konaní (300 eur).

17. Za každú v základnom konaní určenú neprijateľnú zmluvnú podmienku žiadala žalobkyňa určiť primerané finančné zadosťučinenie po 300 eur, pri uvedených nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, kritériom posudzovania primeranosti bola recidíva porušovania spotrebiteľského práva, nakoľko u žalovaného bolo zistené opätovné opakovanie porušenia spotrebiteľského práva.

18. K odvolacej námietke žalovaného, čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd uvádza, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na základe úvahy súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody náležite odôvodnil aj čo sa týka výšky

primeraného finančného zadosťučinenia, pričom súd druhej inštancie nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy.

19. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na závažné porušenia práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa na súde úspešne domohla je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd je toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv je suma 900 eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu. Je bez právneho významu pri uplatňovaní primeraného finančného zadosťučinenia, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy, nemožno sa pri určení výšky finančného zadosťučinenia striktne držať ujmy, ktorá objektívne hrozila. Vzhľadom na porušenie práva spotrebiteľa dodávateľom je priznaná výška finančného zadosťučinenia určená súdom prvej inštancie vo vzťahu k porušenému právu a skutkovým okolnostiam prípadu, primeraná.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vrátane správneho výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Úspešná žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto konania.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).